

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **W. P.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.) w dniu 25 lutego 2025 r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 5 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 260/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt XVI K 264/21,

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Na wstępie należało zauważyć, że samo wniesienie kasacji w sprawie i wskazanie w niej zarzutu bezwzględnej przyczyny odwoławczej nie uzasadniało wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym od prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego i skazującego W. P. na karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę za popełnienie trzech przestępstw z art. 258 § 3 k.k., z art. 270 § 1 k.k., z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z

art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s. obrońca zamieścił postulat wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Wnioskodawca zbagatelizował całkowicie, że uznanie takiego postulatu za zasadny mogło być następstwem zupełnie wyjątkowych względów, których autor w przedmiotowej sprawie nie wykazał. Powołując konieczność odstępstwa od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w., obrońca wskazał na sytuację rodzinną i finansową skazanego. Wykazana okoliczność w żadnym wypadku nie mogła być podstawą do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., a co najwyżej mogłaby uzasadniać starania o odroczenie lub przerwę w wykonaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.).

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

[J.J.]

r.g.